

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveser, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za kaj se gre?

Silovito poganjanje klerikalne klike za večino v deželni zboru je skrajno sumljivo. Nihče ne verjame, da hočejo ti politični ciniki narodno stranko le zategadelj izpodrinuti iz dež. zbora, da bi potem mogli po katoliških načelih graditi ceste in napravljati vodovode, pač pa sluti vsakdo, da imajo neke skrivne naklepe, za katerih izvršitev je potrebna absolutna klerikalna večina.

Legalizacija, gledališče, zajec — to so take malenkosti, da o njih ni resno govoriti. Zavoljo teh niso klerikalci razvneli boja, kakeršnega še ni bilo v naši deželi. Posebnih inicijativnih predlogov, katerim bi bila narodna stranka nasprotovala, niso klerikalci nikdar stavili, pač pa so skoro vedno glasovali z narodno stranko, ker ni bilo povoda nasprotovanju. Za vse dobre, občekoristne predloge je v dež. zboru vedno bilo dobiti večino, torej morajo naši nasprotniki imeti specifično klerikalne naklepe, za katere vedo, da ni dobiti ni narodne stranke, niti veleposestnikov.

Kaki naklepi morejo to biti? Spomnimo se katoliškega shoda in vse je jasno!

Na katoliškem shodu se je sklenilo ustanoviti katoliško gimnazijo in katoliški konvikt, ter — s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda — tudi katoliško učiteljsko sementišče. Te zavode naj bi vodili seveda redovniki in sicer jezuitje. V to svrhu se je ustanovil katoliški sklad.

Od vseh, na katoliškem shodu storjenih sklepov, se dasta ta dva še najlaglje izvršiti, treba samo — denarja.

Nekaj časa so se prispevki za katoliški sklad lepo stakali in so se objavljali vsak teden dolgi izkazi. A kmalu se je navdušenost razkadila, izkazi so se čedalje bolj krčili, prispevki so redkeje kapljali in naposled povsem izostali. Koliko je sedaj v katoliškem skladu, to vedo samo klerikalni prvaki, a to je občno znano, da z nabrano svoto ni moč ustanoviti nobenega rečenih zavodov, tudi če se katoliškemu skladu pridenejo vsi tisti tisočaki, kateri so se škofijstvu poslali za prebivalstvo, oškodovano po potresu, ki pa so kar brez sledu izginili...

Listek.

Zvršitev Wolfovega slovarja.

Slednji — triindvajseti — sešitek našega slovarja je srečno zagledal svetlobo dneva. Gotovo čudno se bode zdelo danes mnogoteremu, ki ga je že čakal z glavo kimaje. V letih 50. našega dote-kajočega stoletja čital si večkrat po naših listih in knjigah, češ, visoko starost doživiš, ako „slovarja“ dočakaš! In glej, hvala Bogu, dočakali smo ga ipak. Se vé onih mož, ki so gradivo zanj nabirali, se nobeden ne bode tega dela več veselil. Zemlja krije vrle njegove nabiralce: Cafa, Zalokarja, Miklošiča, Cigaleta, Erjavca, Hladnika, Levstika, in pa preblagoga Antona Alojzija Wolfa, ki je omogočil izdajo tega dela. Nam drugim pak, ki smo ga pričakovali in čakali, bodi dovoljeno, da rečemo danes: Laudate Dominum, quia...

Drugi zvezek je še v debelosti presegel prvega: oni ima 978 strani, privedši 9 str. „dodatkov in popravkov“, ta pak 883. Oba vkupej kažeta nam in tujcu lepi kos duševnega in telesnega dela, na koje se smemo s ponosom ozirati. Da, s ponosom, ker to je čisti domači pridelek, za kojega nimamo

Česar klerikalci iz svojih močij ne morejo storiti, to hočejo napraviti na deželne troške. Njih krogi tudi prav nič ne taje, da je to povod vsemu boju za deželnozborsko večino. Jezuitsko gimnazijo in jezuitski konvikt hočejo klerikalci ustanoviti na deželne troške, na troške kmeta in meščana, ki se borita za svoj obstanek, opleniti hočejo siromašno kranjsko deželo za ogromno svoto in ker vedo, da narodne stranke za to stvar ni in ne bo dobiti, za to so odklonili kompromis, zato se poganjajo za absolutno večino v deželni zboru in to je tudi povod njih prizadevanju, dobiti ljubljanski občinski zastop v svoje roke, da bi v rečene naklepe tudi Ljubljani „puščali“.

Klerikalci so svoje zmage že tako gotovi, da se že pripravljajo za ustanovitev jezuitske gimnazije in jezuitskega konvikta. Kupili so za to že primeren svet, tudi učitelji, nemški jezuitje so se že naučili slovenskega jezika toliko, da bi mogli slovenski poučevati — ker učni jezik bi bil v nižjih razredih jezuitske gimnazije slovenski — samo denarja je treba, in stvar bi bila hitro gotova.

Koliko pa bode treba za to jezuitsko gimnazijo? Če računamo, da bo poslopje za gimnazijo in konvikt veljalo 300.000 gld., notranja uredba in nabava potrebnih učil itd. pa tudi 200.000 gld., torej skupaj pol milijona, nismo računali preveč. To pa so le ustanovni stroški. Sole pa se same ne morejo vzdrževati, nego veljajo vsako leto lepe krajcarje. Klerikalci bodo potrebovali za vzdrževanje imenovanih zavodov na leto vsaj 20.000 gld. deželnega prispevka, to pa reprezentuje kapital pol milijona gold. Klerikalna stranka kani torej oropati našo borno deželo, naše revno ljudstvo za cel milijon gold.

Zdaj je pač jasno, zakaj se delajo tako strahoviti poskusi, pridobiti v deželni zboru večino. Vse govorenje o gledališču, bolnici, legalizaciji, zajcu itd. je zgolj švindal, vse obljubovanje o gospodarstvu je le pesek v oči, opleniti deželo za milijon goldinarjev, to je cilj klerikalne vojne.

Če hočejo klerikalci imeti jezuitsko gimnazijo, naj si to na svoje troške ustanove. Jezuitje imajo neštete milijone, ljubljanski škof je jeden

prvih kapitalistov na Kranjskem, ima krasne dohodke, pa ne da iz lahka krajcarja izpod palca, a tudi duhovščina je tako imovita in ima tako lepe dohodke, da bi si klerikalci lahko na svoje troške napravili gimnazijo. Dežela tako ogromne svote ne more žrtvovati za nepotrebno stvar in narodna stranka bo vse storila, kar mogoče, da jo prepreči. Naj tudi volilci storé svojo dolžnost in naj varujejo interese svojega žepa.

V Ljubljani, 15. novembra.

Nasprotja v Hohenwartovem klubu so poravnana. Grof Hohenwart je zahteval sprva, naj se izključijo iz kluba tisti člani, ki so podpisali predlog dra. Pattaja glede dr. Luegerjevega nepotrjenja. Dr. Ebenhoch, katerega so hudo prijemali, se je opravičeval, da on ne simpatizuje s krščanskimi socijalisti, potegnil se je za dra. Luegerja le glede na svoje volilce. Posebno je naglašal, da sedaj, ko je slišal dra. Steinerja zabavljati, ne more več protisemitov trpeti. Ko je tako pokazal, da se kesa svojega dejanja, so mu seveda pustili ostati v klubu in misel na izključenje Dipaulija in Morseya se je opustila. Kaže se pa vender, da Dipauli dolgo v klubu več ne ostane. Zahteva namreč, da mu klub dovoli interpelovati zaradi razpusta mestnoga zbora. Če mu ne dovoli, bode izstopil. Z njim pa seveda izstopi k večjemu še Morsey.

Dvojezični napisi v Istri. V budgetnem odseku je poslanec dr. Laginja predlagal, naj se napravijo dvojezični napisi pri sodiščih v Istri. Temu sta ugovarjala Italijan Malfatti in Nemec Bareuther, češ, da bi to razdražilo Italijane. Poslednji je mislil, da se jezikovno vprašanje ne da častno rešiti, temveč se more izdelati narodnostni zakon. Seveda on si misli ta narodnostni zakon tako, da se nemščina proglasi za državni jezik. Mladočeh dr. Herold je pa naglašal, če Italijane to žali, da se poleg italijanskih napravijo tudi slovanski napisi, mora Slovane italijanske še bolj žaliti, da se slovanski napisi sploh ne napravijo. V Trstu, kjer je višje deželno sodišče za vse Primorje, so samo italijanski napisi. Grof Gleispach je izjavil, da se vrše poizvedbe o narodnih razmerah v Istri in se bode po izidu teh poizvedeb odločilo. Večina je Laginjevo

razven Bogu nikomur drugemu nego sebi hvale dajati. Taka hvala velja, in Bog nam daj več takih hval! —

Ali pa je tudi kakovost dela hvale vredna? — Z veseljem in čistim srcem smemo reči dá, skoz in skoz. Zdaj naj jedenkrat utihnejo neverci, da nimamo baje svojega jezika, da smo revni in siromašni besedi! Zdaj naj umolkne ona jalova govorica, da nimamo svojih izrazov, da nimamo pomočkov do narodne prosvete! Zdaj jedenkrat imamo, česar so pri nas najboljši moške vselej želeli, sliko, véro sliko našega govornega in pismenega jezika. Marsikateri ostrmi, kadar, prečitáje obilni naš jezikovni zaklad, naletí na lepo število besed in izrazov, o kojih nikoli ničesar ni slišal niti čital. Upokoji se, duša; ni vsega pri vsaki hiši! Še le vsi imajo vsega, posamezni kraji pa le vsak svoj delež. Nikdo ne rekaj: Pri nas pa ne pravijo tako, ali: Tega pa še nisem čul nikoli! Ne zabi, da imajo še marsikje kaj več starega in boljšega blaga, nego ga imaš ti v svoji domačiji. Le pomisli, koliko stoletij so mučili in pačili ubogo revo, našo slovensko govorico, in celo tam, kjer se je najmanj dostajalo: v svetiščih in učiliščih! A kakó šele v pisarnicah, kakó po mestih! Kaj čuda, ako je naša govorica prav

tam najčistša ostala, kamor ni segala nemila nam kultura? Saj vse so nam pobrali naši sovražniki, mej katerimi najhujši so bili — domačini! Ni čudo, ako se je v naš čisti prvotni jezik vteplo toliko plevelja! Toda, kakor je bridek tak spomin, popustimo ga! Veselimo se, da smo bodočim vekom rešili svojo najdičnejšo svetinjo: svoj jezik, kateri je v „Wolfovem slovarju“ za vselej ohranjen pogina in utona v časovnih valovih.

Veliko zaslug si je pridobil Makso Pletersnik, ki je slovar urejeval in tisek popravljaj; se vé, da tudi njegovim sotrudnikom gre hvala. Težko je bilo pravi, srednji pot pogoditi, a kritični, hladni, mirno tehtajoči duh Pletersnikov storil je, kakor velevala trezni premislek. Citáti so kratki, tolmačenje kratko, primerjanje besed nikjer ne preseza mej, red pomenov je prikladen, sploh vse kratko in gladko, in tudi vse dosledno, kolikor se je dalo. Jedna največjih prednostij tega slovarja so viri, iz kojih je vzeta beseda. To daje besedam in rekam potreben ugled. Gotovo se bode še marsikrat sklicevalo na svedočbo tega slovarja; jaz sem osvedočen, da on svoje službe nikoli ne bode odrekal.

Bogat, dá, obilen besed je slovar, po nekojega mnenju menda celo preobil, ker se mnogo izrazov

resolucijo odklonila in vzprejela predlog poročevalcev, da naj vlada v tem oziru ukrene krajem primerne uredbe. Vidi se, da se odsekova večina ne upa, očitno potegniti se za pravico in narodno jednakopravnost. Poizvedovanje o narodnih razmerah v Istri je odveč, ko je na razpolago izid zadnjega ljudskega številskega.

Razpust dunajskega mestnega zbora. Protisemitje se mislijo pritožiti na upravno sodišče proti razpustu mestnega zbora. Po njih mnenju bi se to ne smelo zgoditi, dokler še mestni zbor nima predsedstva, ni nobena korporacija in se razpustiti ne sme. Sklicujejo se na to, da se je razpust nekega občinskega zastopa iz jednakega povoda bil razveljavil. Da bi pritožba protisemitov imela kaj vspeha, je dvomiti, ker mestni statut določuje, da proti razpustu ni pritožbe. — Nove volitve za mestni zbor bodo haje v maju. — Nekateri časopisi prete protisemitom, da bode parlament zboroval kje drugje, ko bi se na Dunaju začele proti njemu kake demonstracije, kakor je 1848. l. v Kromerizu. Dunaj bi potem trpel po ugledu, pa tudi gmotno. Mi pa mislimo, da do tega ne pride. To je le želja nekaterih liberalnih in konservativnih krogov, ki ne morejo odpustiti Dunajčanom, da imajo svoje mnenje in se upajo tudi vladi odločno po robu postaviti.

Badeni in dr. Lueger. Da je vlada razpustila mestni zbor dunajski, se ne čudimo. Po dogodkih v zbornici poslancev in zopetni izvolitvi dra. Luegerja grofu Badeniju ni drugega kazalo, ako ni hotel zgubiti vsega vpliva. Veljal bi bil za premaganega, da ni takoj pokazal svoje odločnosti. Reklo bi se bilo, da se je ustrašil protisemitov, ki so pretili, da bodo vedno dra. Luegerja volili. Od protisemitov pa tudi ni čudno, da se niso odločili za koga drugega, kajti dobro čutijo, da je ob vso njih popularnost, ako se za las udajo vladi. Sedaj je napovedan hud boj mej vlado in drom. Luegerjem. Kakšen bode konec tega boja, se še danes ne ve. Toliko je gotovo, da bode Badeni moral odstopiti, ako se pokaže, da protisemitom ni kos. Če protisemitje pri novih volitvah dobe tako večino, kot jo imajo sedaj, se ne ve. Morda se posreči grofu Badeniju jih spraviti v manjšino. V drugem razredu odločujejo uradniki in jako dvomljivo je, če se bodo upali še voliti protisemite. Največja težava za vlado tiči v tem, da je pri volitvi župana treba navzočnosti 92 mestnih odbornikov. Če jih toliko ni, se župan ne more voliti, naj imajo tudi vladno večino. Da bi pa 92 liberalcev bilo voljenih, ni verjetno, o protisemitih je pa jako verjetno, da ne pridejo k volitvi, ako večine ne bodo več imeli. V tem slučaju bi se zopet moral razpustiti mestni zbor. Ker bi pa to vedno ne šlo, bi pa moral naposled odstopiti grof Badeni, če ne najde sredstva, da uredi razmere na Dunaju, ne da bi trpel vladni ugled.

Dogodki v Turčiji. V Malatiji je bil hud boj, v katerem so pali tudi trije armenski misijonarji. Vas Timkur pri Zejtunu napali so vstaši in pobili kacin 30 ljudi. Prebivalcem sosedne vasi so ustaši poberali vse orožje, da se ne morejo braniti. Pri nemirih v Diarbekirju so izgreduniki zažgali neko hišo. Čerkesi so tudi že začeli svoje delo. Kacin 200 jih je napalo dve vasi in ju oropalo in požgalo.

Istega korena ponavlja, her za isto stvar najdeš po več besed. Istina, a bolje obilost nego siromaštvo. To nas naj tolaži. Tako ostane našim potomcem kaj dela. Naj oni čistijo, ločijo, izbirajo, odbirajo, zavračajo, pridržujejo, kar jim vednost in pamet kažete. Kar pa je občaslovenskega in kar nas druži z brati, temu naj se daje prednost, zakotnostim pak — sitvenia verbo! — dajajmo slovó. Čistimo jezik in to oziraje se na vsa domača narečja, v čemer so ona boljša, razumeje se!

Našim jezikoslovcem pak se zdaj odpira široko polje delavnosti! „Slovar“ jim ponuja gradiva; naj ga vestno in razumno obdelujejo! Samo „jezikoslovske trdovratnosti“ ne! Naj se iz slovarja ljudje bolj učé nego da druge podučujejo! Bodi nam za vzor naš prednjak F. Miklošič, ki je vselej z mirno, a veščó roko razkrojeval besede in pretehtaval izraze!

Na koncu pa še jedno besedo brez vse zamere: Naši leposlovci, pesniki in učenjaki, kolikor skromno je njih število, sijajno izvršujejo svojo dolžnost, da narodu podajajo lepih plodov svojega dela in truda. Želimo, da bi se z enakimi uspehi smeli ponašati pred svetom tudi naši — politiki!

Dunaj na Martinovo 1895.

Dr. Janko Pajk.

Turška poročila bi tudi to rado izvrnila na Armence, trdeč, da so bili to za Čerkesse preoblečeni Armenci. V Baiburtu so pobili vse armenske duhovnike in učitelje. Vlada je poslala v Anatolijo dva generala, da prevzameta poveljništvo tamošnjih čet, ki imajo nalog napraviti red. Francoski veleposlanik je jedenkrat jako resno govoril s turško vlado. Rekel je, če se kakemu francoskemu podložniku kaj pripeti, bodo Francozi takoj zaseli Sirijo. V Carigradu so pač razumeli, da bi potem Francozi tudi v Siriji ostali, kakor so v Tunisu. Zato se je hitro vojakom ukazalo, naj v Diarbekirju stražijo francoski konzulat. Poprej so vojaki se le s tem zabavali, da so pobijali kristjane po ulicah.

Volilno gibanje.

Volilni shod bode v soboto v Kranju. Kandidat za mestni mandat kranjsko-škofjeloški gosp. notar Globočnik bo na tem shodu razvil svoj program.

Iz Kranja, 14. novembra 1895.

Samo štirje — pa taka jeza! Tako mislili smo si, ko smo prebrali v „Slovencu“ od torka škofjeloški dopis o ondotaem volilnem shodu. Dolgi dve koloni obsežajoči dopis narekovala je le jezica, ker vsled prihoda štirih „kranjskih liberalcev“ niso mogli biti loški gg. kapelanje kar tako mej sabo, „kajti, ko bi ne bilo teh liberalcev, bi se zborovanje kaj mirno vršilo“ in mogočno bi potem klerikalci zatrobili v „Slovencu“: dr. Šušteršič soglasno proglašen kandidat, navdušenje veliko, živeli zavedni volilci i. t. d.

„Mama! kranjski liberalci prišli so nam nagajat!“ otročje javkajo v dolgi svoji pridigi in, da bi nam malo povrnil, nakupčili so v svojem dopisu toliko laži in pobožnih obrekovanj, da se človeku kar studijo ti patentovani katoliki. Ko bi se v podrobno polemiko spuščali s takimi resnicoljubi, skazali bi jim preveč časti, a dovoljno naj bo, da ovržemo neresnične trditve vsaj v glavnih potezah.

Kakor je že omenil Vaš škofjeloški gosp. dopisnik v 261. šte. „Slov. Naroda“, prišel je gosp. notar Globočnik s tremi svojimi somišljeniki na volilni shod vsled vabila, poslanega mu v nedeljo dopoldne v rekomandovanem pismu. Pripeljali smo se, ne da bi o tem preje poročali svojim škofjeloškim prijateljem, kojim so se dostavila vabila tudi še le v nedeljo zjutraj. V Kranji niti vedeli nismo, kdo da aranžuje ta shod in prišli smo, ne da bi se bilo sploh kaj agitiralo v Loki za gospoda notarja. Radovedni smo bili, kaj da je prav za prav s tem „volilskim shodom“. Ker je bilo na dnevnem redu „predstavljanje kandidatur“, odzval se je vabilu tudi g. notar Globočnik, katerega je že v Kranju naprosilo s posebno polo krog 60 odličnih volilcev, da naj prevzame kandidaturo. Na shodu uverili smo se, kako umestna da je bila naša previdnost. „Limanič“ hoteli so nastavit g. notarju ti člani, v skrivnostno meglo zavitega in brezimnega „odbora“, češ, Globočnika tako ne bo na shod, ker bo dobil vabilo še le par ur pred zborovanjem, rekli bomo volilcem, da nima „korajže“ in dr. Šušteršič bo soglasno postavljen kandidat! Kar spogledali so se gosp. nasprotniki pri našem vstopu. Takoj hiteli so iskat še drugih volilcev in srečno so zbornali skupaj — 28 svojih pristašev. Od naše strani ni bilo nikake agitacije, prišli so z nami k shodu le najozži naši prijatelji. Niti na misel nam ni pršlo, da bi zahtevali glasovanje o notarjevi kandidaturi, kajti na dnevnem redu je bilo le „predstavljanje kandidatur“. Ko bi kaj takega nameravali, preskrbeli bi si bili že večjo spremstvo. Naravnost smešna je tedaj trditev „Slovenčevega“ dopisnika, „da je gosp. notar Globočnik v Loki popolnoma propadel.“ Glasovalo je namreč zanj osem volilcev ne ušteveh onih šest, ki so odšli v prvo sobo, meneč, da je zborovanje že pri kraji. Da g. notar v Loki vsled neugodnih tamošnjih razmer ne bo imel večine, to znamo že zdavnaj, a prav dobro pa vemo tudi, da mu bodo oddali svoje glasove vsi zavedni in neodvisni volilci.

Sedaj pa čujmo, kaj pravi dopisnik o gosp. dr. Šušteršiču! „V prepričevalnih in krepkih potezah šiba veri in gmotnemu blagru škodljivo delovanje naše liberalne stranke, pojasnujoč trditve za trditvijo z neovrgljivimi fakti in dokazi —“. Gosp. dopisnik, ali vas ni obhila rudečica, ko ste zapisali te nesramne laži? Beseda za besedo — vse laž! Dr. Šušteršič ni dokazal prav ničesar, samo trdil in sumničil je. Če je pri vas trditev že dokaz, dobro, a mi in navzoči naši somišljeniki smo bili drugačnega mnenja in smo radi tega odločno ugovarjali dr. Šušteršiču. Ko je dr. Šušteršič predbacival narodni stranki sovražstvo do vere, takrat seveda protestovali smo še bolj, kar se zadere neki kaplan: „vi ste judje!“ Ali je morda ta kaplan „nosil z vonec omike?“ Li ni to skrajna surovost? Ja li ni čudno, da je nastal takrat velik vrišč? In vi nas v svojem dopisu hočete učiti olike, vi, ki nas pitate v Loki z „judi“, drugod pa s pijano in nahujskano druhaljo onemogućujete zborovanja. Le pogledjte starotrške žrtve!

Nadalje trdite, „da je bil uspeh Šušteršičevih besed očividni, da je glasno pritrdjevanje in ploskanje pričalo, da velika večina navzočih volilcev odobrava kandidaturu dr. Šušteršiča“ — Gg. kapelanje in k večjemu trije prisotni volilci so odobrili govor, razun, če ste morda naše glasno oporekanje smatrali kot zaupnico vašemu kandidatu.

Kaj pa pripoveduje ta pobožni mož o našem občesposlovanem notarju gosp. Viktorju Globočniku? Vsebinskega govora so bile že popolnoma prepelele, zastarane fraze o narodnosti, ki jih lahko bereš, ako najdeš kje kako opraseno „Narodovo“ številko, ki je zagledala dan pred kakimi 20 leti. Tako! tako! Potem pa še protestujete, ako vas nazivljamo brezdomovince, vas, ki se za časa volitev — pa le za časa volitev! — imenujete katoliška - „narodna“ (!) stranka! Seveda stranki, ki nima več srca za narodnost, ki nosi na sebi pečat brezdomovinstva, so bile to le „prepelele fraze“! Če ste že izgubili več čut za narod, vsaj ne babajte se s tem! Za nas „liberalce“, gosp. dopisnik, je narodnostno vprašanje istotako še na dnevnem redu, kakor pred 20 leti!

Dalje: „notar Globočnik se je mej drugim tudi pohvalil, da je njegova zasluga, da so Kranjci dobili zopet gimnazijo. Splošen smeh je sledil tem besedam, kajti do sedaj še tega ni nihče vedel...“ Pred vsem naj konstatujem, da se smejal ni nihče! Gosp. notar Globočnik poudarjal je in dokazal v svojem govoru, da si ne nasprotujejo koristi mest Loke in Kranja, da tedaj zasto a tudi lahko Kranjec v deželnem zboru to skupino in da bo on, kakor je v Kranju z vsemi svojimi močmi deloval za mestni napredek, istotako za slučaj izvolitve potegoval se v deželnem zboru za korist obeh krajev. V dokaz svojega delovanja omenil je, da si je tudi on stekel „malo zaslugo“ (doslovno) za pridobitev kranjske gimnazije, nikdar pa ni trdil, da je to jedino njegova zasluga, kakor lažete vi! Mi pa pravimo, da ima on prav velike zasluge za našo gimnazijo! Dokažemo vam lahko vsak dan. Potrudite se le jedenkrat k nam in pokazati vam hočemo zapisnik občinske seje od 15. marca 1893. l. Ko so se odbile vse naše prošnje za reaktovanje omenjenega zavoda, ko smo izgubili že vso nado, da bi se nam izpolnile najiskrenejše naše želje, takrat je staval vrli naš notar v napominani seji nujni predlog, da naj ponudi občina — kot zadnji korak — naučni upravi 40.000 gld. za zidanje gimn. poslopja in da naj to ponudbo predloži deputacija 4. občinskih zastopnikov naučnemu ministru Gauču. Predlog bil je soglasno vsprejet. Deputacija (koje član je bil tudi g. notar) predstavila se je ministru in takrat začela so se zopet nova pogajanja, kojih posledica je bila ravno ta, da je že minister Gauč dovolil reaktovanje kranjske gimnazije. To je odgovor, kojega ste hoteli imeti! A to ni jedina zasluga g. notarja. Smelo trdimo: ko bi ne imeli takega m za mej saboj, še danes ne bi imeli mestne hranilnice, ki se ravno pod njegovim predsedstvom tako lepo razvija. Tudi kot član različnih javnih zastopov deloval je in še deluje g. Globočnik kakor mož, delaven in značajan mož, mož v najboljšem pomenu besede. Zato ga pa čislamo in spoštujemo in vaša nesramna obrekovanja so ravno najboljša agitacija za našega kandidata. „In tacih mož gre 10 na dr. Šušteršičev mazinec!“ trdi včerajšnji „Slovenec“. Klobuk raz glavo pred tem vašim atletom in veleumom; škoda, da o njem ne vemo družega, kakor da je jeden najhujših kričačev na vaših „katoliških“ (?) shodih.

Na to je nastopil volilec g. nunski katehet Bleiweis in v krepkih, navduševalnih besedah priporočal g. dr. Šušteršiču. Velik utis je napravil s svojim pozivom do g. notarja Globočnika, naj pove, v čegavem imenu on kandidira... in g. notar je spoznal, da se le še bolj pokoplje, ako pove, da je kandidat slovensko — liberalne stranke — zato je lepo molčal. Mi nismo opazili tega „utisa“, pač pa se nam je zdel g. kaplan, ki se je izluščil ravnokar iz semeniške lupinje, grozno smešen, ko je s pridigarškim vnosom in otročjim patosom blagohotno izvolil pohvaliti Globočnika, „da je dober notar!“ Zamerimo mu pa nikakor ne njegovega naivnega vprašanja, kajti mož je zelo mlad in gotovo se je pripravljaj mej zborovanjem na „deviški“ svoj politični govor, in je vsled tega preslišal, da je g. Globočnik odločno izjavil začetkom svojega govora, da kandiduje na podlagi resolucij, sklenjenih na shodu zaupnih mož v Ljubljani od dne 27. novembra 1894, da je on tedaj kandidat „narodne stranke“! Kar se tiče verskega vprašanja, govoril je g. notar popolnem v soglasji z navedenimi resolucijami. Besede notarjeve: „Kdor vero izpodkopava, je hudo delec“, napeljal je g. dr. Šušteršič na svoj mlin, češ, narodna stranka je hudodelska — ker izpodkopava versko avtoriteto...!!! Mi vam pa pravimo: Vero izpodkopavate vi, ker jo uporabljate v dosego svojih nečistih namenov, ker jo tlačite v politiko, ker z njo agitujete in jo teptate v blato... Ne po naši, temveč po vaši stranki je vera v nevarnosti!

Smešiti ste tudi hoteli g. dr. Arka, ker se je pokazal za časa potresa katoličana in ne posnema

si cer kakor vi svetopisemskega farizeja, ki je glasno pred oltarjem prodajal svoja dobra dela in tržil s svojo „versko zavestjo“! Taki napadi so skrajno surovi in radovedni smo, kako bi se bil zviljil gosp. dr. Sušterčič, ako bi ga bil kdo vprašal, zakaj da je šel svoje dni v samostan in potem čez pol leta iz njega — ušel. Ko je vprašal g. dr. Arko: Možje, 19 let sem mej vami, ali mi more kdo kaj očitati? — takrat molčali so kakor grob!

Jeden iz mej štirih „kranjskih liberalcev“.

Izvedeli smo iz Šmartna pri Litiji, da je zmagala ondi katoliško-narodna stranka, t. j. g. dekan in njegova dva kaplana. Tri dni sta baje letala te dva od vasi do vasi, od volilca do volilca in vsacega posebej in po svoje obdelovala. Nekaterim sta rekla, da se je v škofiji zvedelo, da niso ljudje zadovoljni z novim dekanom. Za to, sta rekla, je treba zdaj pri volitvah pokazati, da to ni res. Po javorski fari sta pripovedovala kaplan in tamošnji organist, da ne dobijo nikoli več svojega župnika, — ker dosedanjí je premeščen na Vače — če ne bodo prav volili. Tudi je kaplan razlagal, da je g. Svetec kriv davka na žganje, da zdaj ne smejo za dom kuhati, kakor bi hoteli. Torej tudi žganje je služilo tukaj za agitacijsko sredstvo. Šmartinski katehet je napadal stariše, ki imajo otroke v šoli, in se grozil, da njih otrok ne bo učil, če ne gredo za dekana voliti. Dobro se mu je baje odrezal neki oče, rekoč: Dobro, jaz moliti znam, in če Vi ne boste hoteli, bom otroke sam moliti učil. Tudi s smrtjo se je strašilo. Reklo se je bolj trdovratnim: Prišla bo jedenkrat tudi zadnja ura, takrat nas boste klicali, pa mi ne pridemo k Vam. Tako sta delala kaplana, pustivši šolo in spovednico, še maševala sta na vse zgodaj, prej ko je bila maša oznanjena. Vsem volilcem se je ob enem velelo, da morajo priti v jutro pred volitvijo v farovž. Kaplana sta jih tudi že na vse zgodaj čakala in prestregala na cesti ter gonila v farovž. Tam zbrane je dekan sladko ogovoril, da ga silno veseli, da ga tako spoštujejo. Potem so dobili volilne listke, kateri jih še niso imeli in potem sta jih goala kaplana s palicami v rokah, kakor pohlevno čredo, na volišče, kjer sta jih vgnala precej v volilni prostor in sama sta se postavila, kakor dva kerubina pred vrata, da ne bi kateri ušel, ali bil od katerega narodnjaka pobujen. Na tak način se je priborila klerikalna zmaga čez narodne Šmarčane. Ljudstvo je zaradi takega krivičnega ravnanja silno razburjeno in misli na represalije. O krasno se pozivilja pri nas katoličanstvo!

Iz Novega mesta se nam piše 12. novembra. V Št. Petru pri Novem mestu, v Beli cerkvi in v Št. Rupertu niso bili župniki izvoljeni za volilne može. Preteklo nedeljo je šentpeterski župnik na leci izlil svoj žolč nad tem preziranjem in trpkih besedah. Ne vemo, če je greh to, da kmečki volilec samo kmete voli za volilne može in ne župnikov. Če je greh, potem je prav, da se je ta župnik tako razjezil, če pa ni greh, — in pošteni bogoslovci bodo to rekli — potem je tudi prav, da je ta mož se na leci raztogotil. Cerkvena leca namreč pri nas na Kranjskem ni več samo za oznanjevanje verskega nauka, ampak tudi za vse drugo, kar življenje spravi na dan in tudi za sovraštvo, kreg, ki jih volilne spravijo mej ljudi. Ali nekaj več takta bi pa le ti duhovniki, ki niso volilni može imeti morali. Preočitno je, odkod taka jeza. Skoraj povsod so bili duhovniki, župniki in celo kapelanje izvoljeni za volilne može le v navedenih krajih ne; preziranim to hudo po glavi roji: „kaj poreko škof, nič ne bo posebne pohvale!“ — vendar bi rad vsak postal dekan in tudi kanonik! Pač povsod na svetu in tudi mej duhovni velja: Bog je najprej sebi brado ustvaril. Pa ker te občine niso župnikov volile, še ni žveplo padalo na nje, kakor bi bilo pričakovati, ker volilci niso ubogali, kar se jim je z lece vpričo razpostavljenega sv. Rešnjega telesa glede volitev pravilo. Menda župniki in škof nimajo božje roke v svoji oblasti, kakor bi radi ljudem na nos navežali!

G. Viljem Pfeifer je prišel z Dunaja domu in hodil te dni tudi po Novem mestu okoli. Rekel je, da se mora pokazati, — ljudje naj vidijo, da se ni tako telesno in duševno slab, kakor ga nasprotniki njegovi mislijo. Ne vem, kakega so njegovi znanci našli, ali toliko je gotovo, da se mož le malo boji za mandat in to vkljub temu, da je toliko župnikov mej volilnimi možmi, ki bodo vendar gotovo zanj glasovali. Morebiti se g. Pfeifer boji, da bi župniki sami se spomnili, kako so pred šestimi leti govorili, da ga ne bodo mogli v prihodnje več za poslanca voliti. Prazen strah! Ni za njegovo osebo v preteklih dneh bil, niti bo volilni boj, ampak za princip, da morajo župniki zmagati. Kdor je bil to nedeljo v cerkvah po deželi, slišal je, kako so mogočno župniki in kapelani trkali se na prsa, češ, Kristus je zmagal in vsi tisti, ki so se farovškim protivili, naj pridejo kleče odpuščenja prosit. Nobeden teh pridigarjev pa ni premišljeval, kak bode bodoči deželni zbor, če ne bo dosti posvetnih delavcev v njem. Kdo bo delal v odborih, če ne pridejo nove dobre posvetne moči v deželni zbor, vzlasti sedaj, ko je potres toliko težavnih denarnih vprašanj potisnil v prvo vrsto? — Nič kaj takega na leci ne premotrivajo, to jim je deveta briga!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. novembra.

— (Žrtva škofove nestrpnosti.) Franciškan-skemu provincijalu p. Placido Fabianiju se je zljubilo nam poslati naslednji popravek: „Sklicuje se na §. 19. tiskovnega zakona zahtevam, da objavite v svojem listu z ozirom na notico objavljeno v številki 263. z dne 14. t. m. „Žrtva škofove nestrpnosti“ sledeče: Ni res, da bi škof provzročil, da je o. Kalist Medič bil prestavljen v Gorico; res pa je, da škof na to prestavo ni prav nič vplival, ker je ta prestava popolnoma notranja redovna zadeva, kar o. Kalist Medič tudi najbolje sam vé.“ — Ko smo včeraj pisali rečeno notico, vedeli smo vnaprej, da dobimo popravek. Gosp. p. Fabiani nič ne taji, da je o. Medič zapustil Ljubljano ne prostovoljno, da je moral ta vzgledni ter splošno priljubljen redovnik in župnik v eksil. Vemo, da je prestavljanje redovnikov popolnoma notranja stvar, pa zato je škof vendar lahko izposloval premeščenje o. Medica, saj to je javna in povse neprerekljiva tajnost, da je škof bil hud nasprotnik o. Mediča prav ker se ta v volitvenih rečeh ni hotel ukloniti.

— (Imenovanje.) Davčni nadzornik v Rovežu Ferdinand Avian je imenovan finančnim tajnikom pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Z Mascagnijevo opere „Cavalleria rusticana“, se je začela naša še mlada a lepo napredujoča opera. Menda ga ni prijatelj slovenskega gledališča, kateri bi je ne bil slišal. Zato je tudi vsaka k obisku današnje predstave vzpodbujajoča beseda odveč, tem bolj odveč, ker ni dvoma, da bo današnja predstava že zategadelj v umetniškem oziru znatno boljša nego prejšnje, ker so letos angaževane nove moči veliko boljše od prejšnjih. Sicer pa zasluži tudi veseloigra „V Dijogenovem sodu“, katera se bo pred opero predstavljala, da si jo vsakdo ogleda.

— (III. letošnja porotna sesija.) Porotnemu sodišču te sesije predsedoval bode dež. sodišča predsednik Fr. Kočevar, namestnika bodeta pa: nad-sodiški svetnik Albert Levičnik in deželnosodiški svetnik Karol Pleško. Obravnave prično koncem t. m. in jih svoječasnó v našem listu priobčimo.

— (Novo žičasto ograjo) pritrjeno na sežen visokih koléh, dobil je okolu in okolu mestni rastlinjak pod Tivoli. Žal, da je prostor vse premajhen, da bi se razni nasadi, cvetličje in rastlinje v primerni množini gojiti moglo.

— (Št. Peterska vojašnica) se je zunaj in znotraj popravila in prenovila ter dobila s tem okusnejše lice. Pročelje vojašnice je zgubilo sicer prejšnja stara dva „kovača“ ki sta „na zvonce tolkla“, a vsakovrstno „orožje“ ostalo je še ohranjeno, prihodnje dni pa bode tudi ura jela z nova funkcionirati.

— (Vrboreja.) Kakor znano, je letos mestna občina dala v šolske namene kos zemljišča, kjer naj bi se gojila vrboreja. Te dni kopljejo kaznjenci na mestni senožeti tik rastlinjaka dotični del zemljišča, kjer se bodo sadile vrbe, iz kojih lesa bodo učenci tukajšnjih obrtnih strokovnih šol pletli vsakovrstne košarice in druge podobne predmete.

— (V Ljubljano skočil) je sinoči okolo pol 8. ure zvečer s Št. Jakobskega nabrežja neznan, približno 30 let star mož ter takoj izginil v valovih. Mestna policija je dala samomorilca s čolnom po Ljubljani iskati, a ker je voda sedaj precej velika in kalna, ni se posrečilo, najti trupla utopljenčevega. Kakor očevidci pripovedujejo, bil je samomorilec najbrž delavskega stanu, srednje velikosti ter imel črne brke in kotlete. Nosil je črno suknjo in črn klobuk. Dosedaj se identiteta samomorilca ni mogla še dognati.

— (Polijske vesti) Gostilničarici v Koldvorskih ulicah je bila včeraj iz nezaklenjene spalne sobe ukradena zlata ura in jedna srebrna žlica. Tatvine sumljiv je neki mehanik, ki je baje odpotoval proti Celju. Tudi Marjani Grandelli na Rebru št. 9 bila je iz nezaprte sobe ukradena včeraj srebrna ura, vredna 16 gld. O tatu do sedaj ni sledu.

— (Potres.) Danes zjutraj ob 4. uri 20 min. čutil se je srednje močan, tri sekunde trajajoč valovit sunek.

— (Lokalna železnica Ljubljana-Vrhnika.) Glede na sinočno naše poročilo naznanja se nam, da se je uradna revizija te proge vršila dne 24. m. m. in da so se pri vladi storili že vsi potrebni koraki glede njenega financovanja.

— (Nesreča.) Hišni posestnik po domače Miklavžek v Spodnji Šiški skladač je včeraj popoldne mrvo v svojem kozolcu. V sled neprevidnosti padel je pri tem z višine kakih 4 metrov tako nesrečno na tla, da je takoj mrtev obležal.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše 14. t. m.: Nocoj se je pri nas zopet plaz udrl. Po cesti teče voda čez koleno. Nebo je oblačno in ako začne deževati, bode voda raztrgala za silo popravljeno cesto in promet bode za nekaj časa zopet ustavljen.

— (Volilni shod.) Drž. in dež. posl. Robič bo v nedeljo, dne 17. t. m., poročal v Konjicah o svojem delovanju. Isti dan bo ondu zborovalo tudi konjiško katoliško-politično društvo.

— (Nova lokalna železnica.) Trgovinsko ministerstvo je dalo županu v Podčetrtku Z. Wazuliku dovoljenje, izvršiti tehnična pripravljalna dela za zgradbo lokalne železnice od Podčetrтка do železniške proge Št. Jurij-Krapina.

— (Potrjen zakon.) Tržaško namestništvo prijavilo je deželnemu zboru tržaškemu, da je Nj. Vel. cesar potrdil zakon o lovu, katerega je bil sklenil isti deželni zbor v poslednjem svojem zasedanju.

* (Priljubljenost nemškega cesarja.) Številke tudi marsikaj pojasne. Na Nemškem, in sicer v Magdeburgu je bil včeraj obsojen socialistični urednik Baumüller na jedno leto v zapor in to zaradi razžaljenja velečanstva. To je v letošnjem letu 47. urednik, kateri je bil radi razžaljenja velečanstva obsojen. Vseh obsodb je bilo letos 781. Toliko oseb je v nekaterih mesecih prišlo pred sodišče, koliko pa jih mora biti, kateri se sploh niso obsodili. Kakor se kaže, mora cesar Viljem biti zelo priljubljen, zakaj v vseh drugih monarhičnih državah v Evropi ni bilo v enem letu toliko obsodb radi žaljenja velečanstva, kakor na Nemškem in kar je posebno karakteristično: drugod zakrivé ta zločin k večjemu pijanci, ljudje brez omike, na Nemškem pa so bili obsojeni skoro sami inteligentni ljudje.

* (Zima v Škandinaviji.) Ko je v naših krajih letos izredno mehko vreme in topla jesen je v Švediji že ostra zima. Že nekaj časa leži sneg na čevlje visoko in je zavladal v nekaterih krajih hud mraz. V Jemtlandu je padel termometer že na 22° C pod ničlo. Brodarstvo v botniškem zalivu je že ustavljeno za letos, na fjordih je po 10 cm. debel led. Jednako je v Norvegiji.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 15. novembra. Štajerski dež. poslanec in dež. glavarja namestnik dr. Raday je bil včeraj pri cesarju v avdijenciji. Ta avdijencija je politično važna.

Dunaj 15. novembra. Konservativni klub se posvetuje danes že več ur o Dipauljevi zahtevi, naj se nemškim klerikalcem dovoli interpelovati vlado glede razpusta občinskega sveta dunajskega. Debata je rezka. Dostojni govorili grof Deym, baron Wassilko in Lupul. Situacija v klubu je jako kritična. Dipauli in njegovi somišljeniki so zelo razburjeni, ker se klubova večina ustavlja njih zahtevi. Sodi se, da se interpelacija dovoli, ker se večina boji, da bi sicer Dipauli in tovariši utegnili iz kluba izstopiti.

Dunaj 15. novembra. Konservativni klub je z vsemi proti 7 glasom Dipauliju odrekel dovoljenje, interpelovati glede razpusta občinskega sveta. Dipauli-Ebenhochova skupina se še ni odločila, kaj storiti.

Dunaj 15. novembra. Proračunski odsek je v sinočni seji razpravljajal o proračunu finančnega ministerstva in o proračunu ministerstva notranjih del.

Dunaj 15. novembra. Odsek za premembo opravnika je imel včeraj sejo, v kateri so se malone vsi poslanci izrekli za postopenje sedanjih opravnikovih določb.

Dunaj 15. novembra. Danes zjutraj se je ustrelil lastnik borznega komptoirja Freund, izdajatelj finančnega lista „Fortuna“. Izgubil je na borzi 200.000 gld. in poneveril mnogo zalog.

London 15. novembra. Listi javljajo, da so velesile vzprejele predlog Avstrije glede turškega vprašanja: Nobena velesila naj na svojo roko ne postopa; vse, kar se bo storilo, naj se stori skupno; vsaka velesila naj pošlje brodovje v bližino turškega teritorija, a nobeno naj se Dardanelam ne približa.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	741.5	8.2° C	sr. svzh.	skoro jas.	
15.	7. zjutraj	743.1	2.8° C	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	744.4	7.7° C	sl. ssvzhod	skoro obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 10.3, za 6.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	" 25	"
Avstrijska zlata renta	119	" 90	"
Avstrijska krona renta 4%	99	" 85	"
Ogerska zlata renta 4%	120	" 45	"
Ogerska krona renta 4%	97	" 95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1015	" —	"
Kreditne delnice	371	" 50	"
London vista	120	" 70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 97 1/2	"
20 mark	11	" 78	"
20 frankov	9	" 61	"
Italijanski bankovci	44	" 60	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Britkim srcem naznanjam v svojem imenu in v imenu svojih otrok in drugih sorodnikov, da se je po sklepu Božjem moja ljubljena soproga

Marija Geršak

danes ob 1. uri popoldne, sprevidena s sv. zakramenti za umirajoče, k svoji ljubi hčerki Olgi v večnost preselila.
Pogreb bode v soboto 16. t. m. ob 3 1/2 uri popoldne; isti dan bodo sv. maše za dušnice ob 8. uri zjutraj.

Ormož, 14. novembra 1895.

(1488)

Dr. Ivan Geršak.

Hišnika

solidnega in rednega — brez otrok imajo prednost — išče službena posređovalna pisarna Terezija Novotny v Gradišču št. 2.

Mladi gospodičino (20 do 26 let staro) želi mlad, dobro situiran obrtnik, hišni posestnik v večjem mestu na Slovenskem, vzeti

za soprogo

ki je poštena, pridna, prijetne vnanosti in primerno izobrazena ter ima vsaj 3000 gld. gotovega premoženja. Resne ponudbe s sliko na upr. ništvo „Slovenskega Naroda“ pod naslovom „Resno 10“. Taj ost. častna stvar. (1459—3)

Prodajam 800 hektolitrov letošnjega vina.

(1454—6)

Anton Gregorič

posojilnični tajnik in posestnik v Ptuj.

TRADEMARK.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepien in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni ali

Marijacejski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—19)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani, zraven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Trgovec

izurjen, mlajše dobe, neoženjen strokovnjak, slovenskega in nemškega jezika zmožen z 5000 do 6000 gld. gotovine, išče se za soprogo v trgovino z raznim blagom v večjem trgu, katera ima na leto 100.000 gld. prometa. Zaradi drugega industrijskega poslovanja imel bi dotičnik samostojno trgovino voditi, eventualno na lastni račun prevzeti. Ponudbe naj se pod A. M. 4663 pošljejo na Haasenstein & Vogler (Otto Haass), Wien, I. (1485-1)

Razprodaja muzikalnega orodja na Starem trgu št. 34.

Po najnižji ceni, 5% ceneje kakor navadno, se razprodaja zaradi bolezni muzikalno orodje vsake vrste, to je: gosli, citre, harmonike itd.

Ravno tam se tudi dobi patent za gostilno v najem, prodaja se tudi hišno orodje, to je omare za čevljarje ali krojače itd. (1464—2)

Pristno ruske gumaste galoše

le najboljše vrste

za dekleta gld. 1.60

„ dame gld. 1.90, „ 2.20

„ gospode „ 2.80, „ 3.20

ponuja

(1444—2)

Henrik Kenda

v Ljubljani.

!Plinova žarna luč!

Usojam se p. n. plinovim trošilcem naznanjati, da sem

(1461—4)

prevzel jedino prodajo plinove žarne luči speditorskega društva Löwinger in dr. v Trstu.

Nadalje sem

prevzel v samoprodajo svetilnice, ki same proizvajajo plin za žarno luč.

Z žarno lučjo, katero jaz prodajam, se znatno plina prilhrani, in doseže se skoro dvojna svetloba, kakor z Auerjevimi svetilnicami, in je znatno ceneja, kar daje upanje, da bodo sledila mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

Andrej Druškovič

Ljubljana, Glavni trg št. 10.

Premeščenje prodajalne.

Ivan Frisch

naznanja tem potom, da je svojo

prodajalno z jermenarskim, torbarskim in usnjenim galanterijskim blagom

premestil iz svoje hiše na Marijinem trgu št. 3

v Gledališke ulice št. 8

v hišo gosp. Achtschin-a.

Pri tej priliki se toplo zahvaljuje vsem svojim p. n. odjemnikom in naročnikom za do sedaj mu izkazano naklonjenost in zaupanje ter upudno prosi, da se mu taisto tudi v prihodnje v novi prodajalni ohrani.

Priporoča istotako p. n. občinstvu svojo bogato zalogo vozarskih, jahalnih in potnih potrebščin, kovčegov, ročnih in obramnih torb za dame in gospode, kakor tudi vsakovrstnih portemonais, mošnjčkov za denar, tobočičev za bankovce in vizitke, portefeuilles, tobočičev za smodke, zavitke in za tobak v največji izbiri ter zagotavlja najboljšo postrežbo po primerno nizkih cenah. (1487—1)

Naznanilo.

Usojam se naznaniti najuljudneje, da je

Steinfeldska pivovarna bratje Reininghaus v Gradcu

prevzela v najem ledeniške kleti in starorenomirano gostilno gospoda

Maksa Brunerja v Novem Mestu

in da bodem odprl gostilniške prostore dné 16. novembra.

Potrudil se bodem kot zastopnik imenovane pivovarne najboljše zadovoljiti p. n. goste z okusnimi jedili in izbor-nimi vini, posebno s pristnimi dolensjkimi vrstami, in z najboljšim Steinfeldskim marčnim pivom.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

z odličnim spoštovanjem

(1471—1)

R. Wellmann.

NB. Zaloga piva pivovarne Reininghaus je v isti hiši in se najuljudneje vabijo gg. gostilničarji za odjem občežnanega, izbornega marčnega in uležanega piva v sodih z zagotovitvijo, da bodo izredno skrbno postreženi.